

i det Var Ord, jeg har nævnt. Jeg kan altsaa ikke see, hvorledes det er muligt at nægte, at der er positiv Lov for de Vilkaar, under hvilke Afdrag skal finde Sted; det er ikke de 200 Rd., hvorpaa der her ligger Magt, skjøndt det altid har Betydning for den Enkelte, men det, der er Spørgsmaal om, er, at anvende Reglen i et klart Lovbud. Jeg kan derfor ikke see, hvorledes man skulde kunne forsvare her at fradrage de 200 Rd. Jeg har ikke lagt Mærke til, at der under denne Finantslovs Behandling er noget andet Tilfælde, hvor dette samme Spørgsmaal kommer frem, og forsaavidt kan det altsaa med Sandhed siges, at det ikke har nogen væsentlig oeconomic Interesse; men det er jo altid af Interesse at anvende Lovene loyalt, — jeg tvivler naturligvis ikke om det ærede Medlems Loyaltitet, skjøndt jeg ikke forstaaer hans Fortolkning. Sagen har som sagt ikke væsentlig Interesse i oeconomic Henseende; der er her kun Spørgsmaal om at anvende Loven efter dens Ord reent og klart, og der behøves ikke nogen særlig juridisk Dannelselse dertil, naar de ærede Medlemmer blot ville fastholde dette, at den senere Lov handler om det selv samme Tilfælde, som staaer i den ældre Lov. Hvorledes man saa skal kunne fuldstændiggjøre den nye Lovs Regler med den ældre Lov, hvor de komme i ligesrem Strid, ja, det overstiger min Faaevne. Det næste Spørgsmaal er om Nedsættelsen af Understøttelsen til Bestillingsmænd ved den nedlagte Straffeanstalt med 490 Rd. Det ærede Medlem af Mindretallet, der yttrede sig (Bojzen), vil, troer jeg, erkjende, at der ikke var nogen Modsigelse i, hvad den ærede Ordfører sagde, nemlig, at han ikke vilde sige, at Mindretallets Forslag var illiberal, fordi det indeholdt nogen Nedsættelse, men at man derfor meget godt kunde fastholde Forslaget, saaledes som det var kommet fra Regjeringen. Jeg troer, at det hele Thing vil erkjende, at Regjeringen, der har en naturlig Opfordring til at anbefale disse Mænd, havde sine gode Grunde til at søge Udgangspunktet for det Forslag, som skulde gjøres Rigsdagen om Understøttelse til disse Mænd, i de seneste Understøttelseslove af forskjellig Art, som vare vedtagne af Rigsdagen, og at det dertimod

laa langt fjernere at gaae tilbage til den omheelt andre Forhold handlende Lov af 9de April 1851. Det laa saameget fjernere, som det er meget vanskeligt efter de almindelige Regler om Analogi at finde, hvor man egentlig skal opstille Sammenligningsledene mellem de enkelte Kategorier, som ere omtalte i Loven af 1851, og de Personer, som der her er Spørgsmaal om. Det er jo en Selvfølge, at det er umuligt at føre Beviis for, om Understøttelsen med Nette skal være 490 Rd. mere eller mindre. Jeg kan derfor kun henstille til det høitærede Thing, om det vil vise den Liberalitet at give det større Beløb. Jeg vil ikke sige, at Thinget er illiberal, naar det giver det mindre Beløb, men det er naturligvis noget mere liberal, naar det giver de 490 Rd. med. Vanskeligheden for mig er den, at jeg ikke vet veed, hvilken Stilling Ministeren skal have, naar den foreslaede Nedsættelse vedtages, thi Henviisningen til Analogien af Lovene af 1851 er, da den ikke er nærmere udført, lidet oplysende. Jeg kan ikke see rettere, end at der i saa Fald vil være givet Ministeren en overmaade fri Raadighed ved Beløbets Fordeling. Skal der være Spørgsmaal om Noget, der ligner analogisk Anvendelse, — der er ingen jædvantlig Analogi tilstede, — saa veed jeg ikke Andet at gaae efter end Størrelsen af de Satter, som findes i Loven af 1851, og sammenligne dem med den Løn, som de paagjældende Bestillingsmænd havde tidligere; det forekommer mig, at det vil blive det eneste Tilnærmingspunkt, jeg saa kan have; det har idetmindste ikke været mig muligt at finde nogen Lighed imellem de paagjældende Bestillingsmænd og de forskjellige militære Classer. Jeg maa altsaa formode, at det ærede Mindretal nærmest har meent det saaledes (Bojzen: Ja!). I saa Tilfælde lægges Fordelingen overmaade frit i Ministerens Haand; det er Alt, hvad jeg dertil kan sige. Det følgende Forslag under Nr. 14 b, kan jeg ikke modsætte mig, naar man vil indskrænke Understøttelserne saaledes, som det her er foreslaaet. Jeg beder kun det ærede Thing lægge Mærke til, hvad ogsaa den ærede Ordfører udtalte, at det er Udvalgets Forudsætning at ville an-